

MANUAL PARA LA ACOGIDA DE NUEVOS TRABAJADORES

PREVENCIÓN DE RIESGOS LABORALES AGRICULTURA Y GANADERÍA

Versión:
Castellano,
Rumano y
Búlgaro
Contiene CD

MANUAL DE FORMARE A NOILOR MUNCITORI

**PREVENIREA RISCURILOR PROFESIONALE
AGRICULTURA ȘI ZOOTEHNIA**

Versiune: Română

INDEX

INTRODUCERE	62
--------------------------	-----------

CAPITOLUL 1:	
ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII PREVENTIVE.....	64
1.1. Plan de Prevenire a Riscurilor Profesionale.....	64
1.2. Modalități de organizare preventivă	64

CAPITOLUL	
2: ACTIVITĂȚILE PREVENTIVE SPECIFICE	66
2.1. Evaluarea Riscurilor Profesionale	66
2.2. Planificarea Activității Preventive	66
2.3. Informarea și instruirea muncitorilor	67
2.4. Protecția colectivă și echipamentul de protecție individual (EPI)	67
2.5. Folosirea utilajelor	68
2.6. Vigilanța sănătății	68
2.7. Semnalizare de siguranță	68
2.8. Măsuri de urgență	69
2.9. Coordinarea activităților întreprinderilor	70
2.10. Contractarea de personal prin Firme de Lucru Temporal (ETT)	70
2.11. Investigarea accidentelor	70
2.12. Registrul documental de prevenire a riscurilor profesionale.....	71
2.13. Obligațiile muncitorilor	71

CAPITOLUL 3:	
RISCURILE LA LOCUL DE MUNCĂ.....	73
3.1. Riscurile în sector.....	73

3.2. Ordinea și curățenia	77
3.3. Unelte manuale	78
3.4. Folosirea utilajelor agricole	80
3.5. Motocultorul și motosapa	83
3.6. Drujba.....	84
3.7. Tractorul	85
3.8. Utilajele pentru pregătirea terenului	89
3.9. Remorcile	90
3.10. Lucrul cu insecticide.....	91
3.11. Echipamentul de protecție individuală la folosirea fitosanitarelor.....	95
3.12. Riscurile biologice	96
3.13 Manipularea manuală a încărcăturilor și posturile forțate	98
3.14. Riscurilor provocate de căldură sau frig	99
3.15. Culesul viei și tăierea buștenilor	101
3.16. Mutarea animalelor fără pericol.....	102
 ANEXUL I:	
Actuare în caz de urgență	105
 ANEXUL II:	
Primul-ajutor	107
 ANEXUL III:	
Pagini web recomandate.....	110

INTRODUCERE

Acest manual de prevenire a riscurilor profesionale s-a realizat în scopul apropierii muncitorilor din sectorul agricol și zootehnic de conceptele bazice asupra acestui material. Când se vorbește despre întreprinderi, de asemenea se introduc și autonomii cu personalul acestora.

S-a organizat în 3 capitole cu conținutul ce urmează a fi descris:

CAPITOLUL 1: ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII PREVENTIVE. Acest capitol pretinde a servi de referință pentru consultarea tuturor aspectelor bazice relative la organizarea gestiunii de prevenire a riscurilor profesionale în conformitate cu prevederile legale în vigoare. S-au strâns informații asupra primului document ce definește activitatea preventivă în întreprindere și modalitățile de organizare a acesteia.

CAPITOLUL 2: ACTIVITĂȚI PREVENTIVE SPECIFICE. Acest capitol expune atât obligațiile angajatorului și muncitorului, precum și conținutul fiecărei activități preventive mai importantă.

CAPITOLUL 3: RISCURI LA LOCUL DE MUNCĂ. Acest capitol s-a început cu o analiză foarte bazică a riscurilor principale din activitatea agricolă și zootehnică. În continuare se trece la descrierea, în detaliu, a anumitor riscuri sau situații ce le pot genera, precum și măsurile preventive ce trebuie adoptate și, ocazional, recomandările cu caracter general.

În legislația spaniolă, multe legi derivă din directivele europene.

Acesta este cazul mediului de prevenire, în el existând o 'Directivă Principală' din care se derivă Legea de prevenire. Această lege se numește 'Legea 31/1995 de Prevenire a Riscurilor Profesionale' (LPRL).

PENTRU A ȘTI MAI MULT

În materie de prevenire a riscurilor profesionale, alte norme importante sunt:

Decretul Real 39/1997, din 17 ianuarie, prin care se aprobă Regulamentul Serviciilor de Prevenire.

Decretul Real 486/1997, din 14 aprilie, prin care se stabilesc dispozițiile minime de siguranță și sănătate la locurile de muncă.

Decretul Real 487/1997, din 14 aprilie, privind dispozițiile minime de siguranță și sănătate referitoare la manipularea manuală a încărcăturilor ce implică riscuri, în special dorso-lombare, pentru muncitori.

Decretul Real 773/1997, din 30 mai, privind dispozițiile minime de siguranță și sănătate referitoare la folosirea echipamentelor de protecție individuală de către muncitori.

Decretul Real 1299/2006, din 10 noiembrie, în care se aprobă lista de boli profesionale ale sistemului de Securitate Socială și se stabilește criteriile de avizare și înregistrare a acestora.

CAPITOLUL 1: ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII PREVENTIVE

1.1. Plan de Prevenire a Riscurilor Profesionale

Planul de Prevenire a Riscurilor Profesionale (**PPRL**), este un document care descrie structura organizativă, responsabilitățile, funcțiile, practicile și procedeele, procesele și resursele necesare pentru desfășurarea procesului de prevenire a riscurilor profesionale în întreprindere.

Atunci când un muncitor se angajează, în general primește o parte din acest document, și anume cel destinat activității sale.

Dacă primește un document denumit 'politica preventivă', citind-ul va înțelege modul în care direcția întreprinderii înțelege gestionarea de prevenire și cum se va realiza.

Pe lângă aceasta, în Planul de Prevenire a Riscurilor Profesionale (PPRL), se comunică, în scris, modalitatea de organizare preventivă aleasă, care urmează a fi explicată în următorul capitol. Și, precum instrumente de aplicare a acestui plan, se vor folosi evaluarea riscurilor profesionale și planificarea activității preventive ce se descrie în continuare.

1.2. Modalități de organizare preventivă

Mijloacele de organizare a unei întreprinderi pentru activitatea preventivă se pot realiza în diferite modalități iar, în sectorul agricol și zootehnic, cele mai frecvente sunt următoarele:

- Asumarea activității preventive de către angajator.
- Desemnarea unuia sau a mulți muncitori.
- Contractarea unui Serviciu Extern de Prevenire și Protecție în domeniul Securității și Sănătății în Muncă (**SPA**).

În realitate, multe întreprinderi contractează un SPA și, ca precum completare, se desemnează un muncitor precum canal de comunicație și coordonare.

Muncitorii, de asemenea, pot alege un reprezentant care se numește 'delegatul de prevenție', care va fi figura adecvată pentru participarea tuturor salariaților, și care se va ocupa de canalizarea problemelor și a propunerilor de îmbunătățire.

Serviciul Extern de Prevenire și Protecție în domeniul Securității și Sănătății în Muncă este o entitate acreditată de Autoritatea Profesională pentru a asigura și sprijini angajatorul. Este vorba despre întreprinderile în care salariații sunt personal de gestiune, tehnici specializați în prevenirea riscurilor profesionale și personal sanitar. În afară de aceasta, se dispune de echipamentul necesar pentru a duce la bun sfârșit măsurarea condițiilor în care se muncește în vederea realizării unei evaluări obiective a riscurilor.

CAPITOLUL 2: ACTIVITĂȚILE PREVENTIVE SPECIFICE

2.1. Evaluarea Riscurilor Profesionale

Evaluarea Riscurilor este un document tehnic în care se identifică, analizează și evaluează riscurile potențiale la care sunt expuși muncitorii, în vederea menținerii siguranței și sănătății lor.

Pentru realizarea evaluării, se necesită personal al întreprinderii cu pregătire în prevenirea riscurilor sau contractarea unui Serviciu Extern de Prevenire. Gradul de dificultate depinde de activitatea întreprinderii, volum, procese, etc.

În Evaluarea Riscurilor se analizează spațiile de lucru, activitățile, uneltele, utilajele, substanțele care se folosesc, organizarea muncii, și, în general, tot ceea ce permite evaluarea riscurilor. Începând cu aceasta valorificare, se specifică o serie de măsuri preventive ce servesc la eliminarea sau controlarea riscurilor detectate.

2.2. Planificarea Activității Preventive

Este un document derivat din evaluarea riscurilor profesionale și din obligațiile angajatorului în aceasta materie. În el se regăsesc toate activitățile care derivă din rezultatele evaluării de riscuri, precum și acelea ce trebuie să fie realizate în mod constant sau excepțional, cu resurse proprii sau cu prin contractarea de resurse externe.

Planificarea nu este un document de recomandări, ci de identificare a unor acțiuni concrete de-a lungul unei perioade în care se identifică riscurile, responsabilitățile...

2.3. Informarea și instruirea muncitorilor

Informarea și instruirea sunt două concepte diferite și, în contextul prevenirii riscurilor profesionale, de asemenea se tratează ca și activități diferite.

Cu **informarea**, se relatează muncitorului o îmbinare de date și consemne ce trebuie cunoscute în materia preventivă, în relație cu lucrul și circumstanțele în care se desfășoară acesta. Așadar, se informează muncitorii asupra riscurilor existente în postul lor de lucru, de măsurile preventive și de control a acestora, precum și de primul-ajutor, urgențe și evacuare.

Cu **instruirea**, se urmăresc obiective de achiziționare a cunoștințelor, abilităților sau încorporarea de aptitudini pentru ca muncitorul să-și poată realiza lucrul sub o formă sigură și sănătoasă.

2.4. Protecția colectivă și echipamentul de protecție individual (EPI)

Când un risc nu poate fi evitat sau eliminat, și protecțiile colective (sistemele de protecție împotriva incendiilor, bările, împământările, etc.) nu sunt suficiente, se folosesc așa-numitele 'Echipamente de Protecție Individuală' (**EPIs**). Printre echipamentele cele mai folosite se identifică: mănușile, ochelarii de protecție, încălțăminte de siguranță, căștile, măștile,...

Aceste echipamente, furnizate de către întreprindere, de formă gratuită, acelui muncitor pentru a cărei activitate este necesară, vor trece sub responsabilitatea acestuia pentru utilizarea și întreținerea lor.

Echipamentele de Protecție Individuală se selecționează ținând cont de riscul ce se pretinde a fi controlat, limitele de protecție a echipamentului, partea sau părțile corpului ce vor fi protejate, cerințele ergonomice ale echipamentului ce facilitează utilizarea acestuia, integrarea sa cu alte echipamente de protecție individuală și opinia muncitorului ce le folosește.

2.5. Folosirea utilajelor

Utilajul ce dispune de denumirea '**marca CE**', îndeplinește normativa europeană ce le este aplicată. Acele utilaje care nu dispun de aceasta marcă, trebuie să fie adaptate la cerințele normativelor, încorporând elemente de siguranță sau mici adaptări, după caz.

Utilizarea echipamentului de lucru este rezervată muncitorilor cu calificare și autorizare suficientă pentru a-l utiliza. Așadar, lucrul de reparare, adaptare, transformare, menținere sau conservare, va fi realizat de personal specializat.

2.6. Vigilanța sănătății

Prevenirea riscurilor profesionale este orientată atât spre evitarea accidentelor precum și spre controlarea îmbolnăvirilor de origine profesională care pot deriva din activitatea profesională. De aceea, angajatorul trebuie să garanteze muncitorilor săi vigilanța periodică a stadiului lor de sănătate în funcție de riscurile postului de lucru.

Întreprinderea va contracta activitățile relaționate cu vigilanța sănătății cu o firmă acreditată căreia va trebui să îi faciliteze evaluarea riscurilor, și aceasta va emite întrerprinderii un certificat asupra aptitudinilor medico-profesionale ale muncitorului. Rezultatele controlului medical se vor comunica fiecărui muncitor în parte și vor fi tratate cu caracter confidențial. Întreprinderea va lua la cunoștință doar stadiul muncitorilor de Apti sau Inapti pentru activitatea pe care o desfășoară aceștia.

Activitățile de vigilanță a sănătății se planifică, în general, în fiecare an, ceea ce se constată în documentul de planificare ale activităților preventive.

2.7. Semnalizare de siguranță

Semnalizarea centrului de muncă sau a utilajelor, va trebui folosită întotdeauna dacă analiza riscurilor existente, a situațiilor de urgență previzibile și a măsurilor de prevenire adoptate, prezintă următoarele necesități:

- Atenționarea muncitorilor asupra existenței unor riscuri specifice, a unor măsuri de interdicere sau obligație.
- Alertarea muncitorilor când se produce o situație determinată de urgență ce necesită măsuri urgente de protecție sau evacuare.
- Facilitarea muncitorilor a localizării și identificarea unor medii determinate sau a instalațiilor de protecție, evacuare, urgență sau de prim-ajutor.
- Orientarea sau ghidarea muncitorilor care realizează anumite manevrări periculoase.

Câteva exemple sunt: semnalizarea căilor de evacuare, ieșirea în caz de urgență, semnalizarea extincătoarelor, semnalizarea pericolelor de electrocutare, etc.

2.8. Măsuri de urgență

În Legea de Prevenire a Riscurilor Profesionale, se spune că este necesară adoptarea de măsuri de urgență împotriva incendiilor, pentru evacuarea din centrul de lucru și pentru prestarea primului-ajutor în caz de necesitate.

Pentru a adopta aceste măsuri, întreprinderea va face o analiză a riscurilor ce pot deriva din anumite situații de urgență, ținând cont de activitatea întreprinderii și caracteristicile centrului de lucru. De asemenea, se hotărăsc procedurile de acționare, funcțiunile și personalul responsabil de a duce la capăt și a facilita muncitorilor o listă de proceduri de comportament individual și colectiv în aceste situații de urgență.

În general, întreprinderea trebuie să dispună de o trusă sanitară, care se verifică în mod periodic, și o listă la vedere cu numerele de telefon ale persoanelor responsabile și a serviciilor externe de interes pentru a beneficia de ele în caz de urgență.

Pe de altă parte, persoanele responsabile de acționarea în caz de urgență trebuie să primească instruirea și informațiile necesare pentru a întâmpina corect funcțiile lor.

2.9. Coordinarea activităților întreprinderilor

În Legea de Prevenire a Riscurilor Profesionale se specifică, că în momentul în care o întreprindere utilizează același centru de lucru cu mai multe întreprinderi, va trebui dusă la capăt o ‘coordonare ale activităților întreprinderilor’. Această coordonare presupune, pe lângă alte măsuri, schimbul de informație asupra riscurilor grave sau foarte grave între întreprinzători.

Descrierea procedeeelor și principiilor la care trebuie ajustată această coordonare, se regăsește în articolul 24 al Legii 31/1995, de prevenire a riscurilor profesionale și în Decretul Real 171/2004.

2.10. Contractarea de personal prin Firme de Lucru Temporal (ETT)

Așa cum specifică legislația în vigoare în materie preventivă, existența unei relații de lucru temporal nu va justifica, în nici un caz, o diferențiere de tratare privind condițiile de lucru, în ceea ce privește aspectele relaționate cu protecția siguranței și a sănătății muncitorilor.

Vigilarea condițiilor adecvate de realizare a procedurilor relative la protecția siguranței și sănătății muncitorilor, revine firmei angajatoare. În mod concret, trebuie să aibă loc informarea muncitorilor asupra riscurilor existente în postul lor de muncă, precum și situațiile de urgență posibile, și proporționarea de echipamente individuale de protecție pentru realizarea muncii.

Pe de altă parte, instruirea muncitorilor în materia preventivă le corespunde firmelor de lucru temporal, precum și ducerea la capăt a vigilenței sănătății.

2.11. Investigarea accidentelor

Când are loc un accident de lucru, trebuie să se înregistreze, investigateze și analizeze cauzele lui, pentru ca această situație să nu se mai repete.

Învestigarea accidentelor se realizează cu participarea muncitorilor implicați, a responsabililor lor și a responsabilului de prevenire. Se va folosi același procedeu pentru acele incidente în care nici muncitorul nu a suferit daune, dar în care au existat riscuri potențiale de vătămare.

2.12. Registrul documental de prevenire a riscurilor profesionale

Este necesară deținerea anumitor documente relaționate cu gestiunea de prevenire a riscurilor profesionale și înregistrarea, în scris, a activităților planificate. Aceste documente trebuie să stea la dispoziția Autorității Muncii.

O listă redusă a acestei documentații este următoarea:

- Planul de Prevenire a Riscurilor Profesionale. Se va informa muncitori de acesta.
- Evaluarea inițială a riscurilor profesionale. La realizarea acesteia vor colabora muncitorii implicați.
- Planificarea activității preventive. Se va reînnoi periodic și va folosi precum un control al desfășurării acesteia.
- Registrul de informația oferită muncitorilor. Se completează când se oferă muncitorilor informații despre prevenirea riscurilor profesionale.
- Registrul de instruirea realizată. Trebuie să rămână înregistrată, într-un document care să testifice instruirea specializată și să specifice numele muncitorului, orele de curs realizate, conținutul și firma sau persoana care a dat cursul.
- Rezultatele activităților de viliganță a sănătății. Este necesară deținerea unui certificat de aptitudine sau renunțarea la examenul medical al fiecărui muncitor.
- Măsuri de urgență. Se vor afișa, într-un loc vizibil, numerele de telefon de urgență și ale persoanele responsabile în caz de urgență.

2.13. Obligațiile muncitorilor.

Legea de Prevenire a Riscurilor Profesionale stabilește obligațiile angajatorilor cât și ale muncitorilor. Aceștia, în conformitate cu instruirea lor și urmând instrucțiunile angajatorului, vor trebui:

1. Să folosească în mod adecvat, în acord cu caracteristicile sale și riscurile previzibile, utilajele, aparatele, uneltele, substanțele periculoase, echipamentele de transport și, în general, toate mijloacele cu care își desfășoară activitatea.
2. Să utilizeze în mod corect toate mijloacele și echipamentele de protecție oferite de către angajator, și respectând instrucțiunile primite de la acesta.
3. Să nu scoată din funcțiune și să folosească corect toate mijloacele de siguranță existente, sau care s-au instalat în locurile de muncă în care își desfășoară activitatea.
4. Să informeze imediat pe superiorul său ierarhic, și pe toți muncitorii desemnați pentru a realiza activitățile de protecție și prevenire, sau dacă este cazul, serviciul extern de prevenire, despre orice situație, care după părerea lui, ar putea să implice, cu motive plauzibile, un risc pentru siguranța și sănătatea muncitorilor.
5. Să contribuie la îndeplinirea obligațiilor stabilite de către autoritățile competente, în scopul de a proteja siguranța și sănătatea muncitorilor la locul de muncă.
6. Să coopereze cu angajatorul pentru ca acesta să poată garanta condiții de lucru sigure și care să nu prezinte riscuri pentru siguranța și sănătatea muncitorilor.

Neîndeplinirea acestor obligații, la care se referă punctele anterioare, de către muncitori, se va considera drept insubordinare profesională.

CAPITOLUL 3: RISCURILE LA LOCUL DE MUNCĂ

3.1. Riscurile în sector

Riscurile la locul de muncă în sectorul agricol și zootehnic, trebuie să fie identificate pentru controlarea lor în fiecare întreprindere, deoarece circumstanțele sunt diferite în fiecare caz. Totuși, în general, în acest sector putem întâlni câteva riscuri ce se vor descrie în continuare. S-a adăugat definiția fiecăruia dintre ele, precum și principalele cauze ce le produc.

FACTOR DE RISC	DEFINIȚIE ȘI CAUZE
Căderea persoanelor de la nivele diferite	Când se realizează lucrări, în zone la înălțime, fără o protecție adecvată la intrare și în găurile existente între etaje și zone de lucru. Se pot produce la: intrarea în zone îngrădite în momentul în care se alimentează și manevrează animalele; utilizând scări în condiții precare în momentul încărcării, transportării sau distribuirii alimentelor, produselor sau animalelor.
Căderea persoanelor de la același nivel	Se petrece când există pe sol obstacole sau substanțe ce pot provoca o cădere prin împiedicare sau alunecare. Se pot produce din cauza: deviațiilor asfaltului sau terenului; sol alunecos, umed; împiedicărilor cu elemente depozitate pe pământ, scări, etc... lipsei de ordine și curățenie și/sau unei iluminări insuficiente.
Căderea obiectelor prin desprindere sau alunecare	Desprinderea sau căderea structurilor, elementelor de construcție sau a obiectelor depozitate, etc. Se poate petrece în cazul structurilor înalte, rafturilor, depozitări de materiale, șanțurilor...

Căderea obiectelor în manipulare	Căderea de obiecte sau materiale în timpul executării manevrelor, sau în operațiunea de transport sau ridicarea manuală sau mecanică. Se poate produce în: manipularea de unelte manuale, tabloane, cutii, saci, bidoane...
Călcarea pe obiecte	Leziuni (întorsăturile, răsucirile, înțepăturile, etc.) din cauza călcării sau împiedicării cu obiecte abandonate sau desviațiilor solului fără a produce cădere. Se poate produce cu: unelte, gunoaie, reziduri, desviații, tuburi, cabluri,...
Lovirile cu obiecte fixe	Tamponările și lovirile cu obiecte statice sau fixe. Se pot produce cu: părțile din afara utilajelor, îngustarea zonelor de trecere, țevi sau conducte la joasă înălțime,...
Lovirile cu obiecte mobile	Tamponările și lovirile cu părțile mobile ale unui utilaj static și obiecte sau materiale în manipulare sau transport. Se poate produce cu: părți mobile ale aparatelor, la transportul materialelor sau animalelor,...
Loviri sau tăieri cu obiecte sau unelte	Rănirea cu obiecte tăioase sau de ardere, unelte și utilaje ascuțite manuale, etc. Se poate produce: în timpul ascuțirii, reparării sau utilizării uneltelor manuale, târnăcopului, lopeții, toporului,...
Înțepături	Rănirea cu obiecte tăioase și/sau ascuțite. Se poate produce: cu elemente și unelte de lucru (seringi, obiecte și elemente ascuțite,...)
Proiecția de fragmente sau particule	Proiecția de piese, fragmente sau mici particule de material produse de un utilaj, unealtă sau o acțiune mecanică. Se poate produce: cu praful prezent în obiectele ce folosim, așchii, lichide sub presiune, pietre mici,...

Prinderea sub sau între obiecte	Prinderea sau strivirea oricărei părți a corpului cu mecanismele utilajelor sau între obiecte, piese sau materiale. Se produce: în momentul utilizării sau întreținerii tractoarelor, încărcătoarelor frontale sau posterioare, remorcilor,... cu animalele; căderea baloturilor de fân; a mecanismelor platformei de ridicare instalate în partea din spate a camioanelor.
Strivirea prin căderea utilajelor sau mașinilor	Căderea utilajelor când nu sunt bine fixate pe pământ, a motostivuitoarelor, tractoarelor, cărucioarelor de transport în timpul deplasării, etc. Se produce: la întoarcerea în rampă, exces de viteză, la lucrul în șanț sau cu denivelări,...
Ciocniri sau loviri cu vehicule	Lovirea sau ciocnirea cu un vehicol (aparținând sau nu firmei) în timpul orarului de lucru. Se produce: în timpul folosirii tractoarelor, motostivuitoarelor, vehiculelor în general,...
Contacte termice	Contactul cu suprafețele sau produsele fierbinți sau reci. Se produce: cu țevi, lichide, vapori,...
Expunerea la contacte electrice	Descărcarea electrică la intrarea în contact cu un element sub tensiune electrică. Se produce: cu părțile active ale materialelor sau utilajelor sau prin contactul cu obiectele puse accidental sub tensiune (utilaje, unelte cu acționare electrică,...)
Explozii	Amestecul exploziv al aerului cu gaze sau substanțe inflamabile sau explozia de recipiente sub presiune. Se produce: cu gazul butan, propan, dizolvenți, prafuri inflamabile, centrale, aerosoli,...
Incendiile	Izbucnirea și/sau propagarea unui incendiu datorită suprafețelor de contact foarte inflamabile și/sau lipsei de mijloace adecvate pentru stingerea acestora. Se produce: în locurile unde există depozite de benzină, reziduri, etc. sau unde nu sunt suficiente extinctoare și/sau furtunuri de stingere.

Accidente cauzate de ființe vii	Acțiuni asupra organismului persoanei sau animalelor, contaminanți biologici sau alte ființe vii. Se pot produce: prin manevrarea animalelor în timpul îngrijirilor medicale, curățirii, mulsului, legării,... Lovirile cu fruntea și coarnele, atacurile, împingerile de către animale împotriva obstacolelor, striviri, călcări, mușcături, înțepături,...
Expunerea la substanțe nocive sau toxice	Inhalarea, contactul sau înghițirea de substanțe nocive pentru sănătate. Se poate produce: când se folosesc produse fito-sanitare, insecticide, chimice,...
Expunerea la contaminările chimice	Expunerea, prin contact direct, manipularea sau respirarea unui agent sau produs chimic. Se produce: cu îngrășăminte chimice, produse fitosanitare, insecticide, antibiotice, sau alte produse farmacologice, gaze toxice, praf,...
Expunerea la contaminările biologice	Expunerea la microorganisme vii nocive pentru sănătate, precum ciuperci, bacterii, etc. Se produce: prin contact cu animalele, deșeurile și excrementele acestora,...
Expunerea la zgomot	Expunerea la un nivel superior de zgomot față de limitele admise. Se produce: cu expunerea la cauze generatoare de zgomot, atât de tip mecanic precum și provocat de prezența ființelor vii,...
Expunerea la temperaturi scăzute sau ridicate	Menținerea unui mediu înconjurător cu căldură sau frig excesiv. Se produce: la lucrul în intemperii în zile cu temperaturi foarte adverse, frig sau căldură.
Iluminatul insuficient	Iluminatul, prea slab sau prea puternic, în funcție de lucrul care se va realiza. Se produce: datorită unei iluminări necorespunzătoare a zonei de lucru, orbirea,...

Supraefortul	Dezechilibrul între cerințele activității și capacitatea fizică a persoanei. Se produce: la manevrarea greutăților cu brațele, lucrul într-o postură necorespunzătoare, cu mișcări repetate,...
Supraîncărcarea mentală	Condiții derivate din organizarea lucrului efecte asupra sănătății. Se produce: în cazul lucrului care necesită orare speciale (ture de noapte, exces de ore,...) un ritm de muncă excesiv, lucru monoton,...

3.2. Ordinea și curățenia

Multe din riscurile descrise se evită menținând zona de lucru în condiții de ordine și curățenie, deoarece multe accidente ce se produc prin lovire sau cădere se datorează ambienței de dezordine și mizerie, solu-lui alunecos, materialelor care nu sunt așezate la locul lor și acumulărilor de materiale ce nu se folosesc.

Pentru a atinge acest scop, expunem, în continuare, câteva **recomandări bazice**, în mod special cele care se referă la spații închise și la procesele de transformare, dar care se pot aplica oricărei activități:

- Așezarea materialelor în funcție de utilitatea lor, eliminând pe cele care sunt inutile.
- Așezarea materialelor și uneltelor de lucru în locul indicat, nu lă-sându-le în loc de tranzit sau de unde pot cădea.
- Materialele nu se așează unele peste altele, menținându-le fără obstacole.
- Spațiile comune se mențin curate (ves-tiare, dulapuri, dușuri, etc.).

- Curățarea cât mai rapidă a oricărei scurgeri ce se produce din orice substanță periculoasă.
- Eliminarea zilnică a rezidurilor care se produce și, dacă este cazul, datorită acumulării excesive de reziduri, acestea se vor elimina mai des.
- Respectarea spațiului liber de jur împrejurul utilajului, îndeosebi accesul la elementele de controlare și zona de trecere pentru încărcarea și descărcarea de materiale.

Aceste recomandări sunt pentru tot personalul, deoarece de toți depinde menținerea spațiilor de lucru în condiții perfecte.

3.3. Unelte manuale

Utilizarea uneltelor manuale poate provoca accidente dacă acestea nu se folosesc în mod corect sau dacă nu li se efectuează o bună întreținere.

Principalele **riscuri** la care se pot vedea expuși muncitorii, derivate din folosirea diferitelor unelte manuale, sunt:

- Lovirile provocate de către unelte în timpul lucrului normal. Se includ lovirile provocate de căderea sau scăparea uneltei.
- Tăieturi, zgărieturi și înțepături provocate de utilizarea incorectă a uneltelor.

- Proiecția de particule provenind de la materialele care se folosesc și/sau chiar de la unealtă, și care pot provoca leziuni oculare.
- Afecțiuni musculo-scheletice provocate de supraefort, mișcări bruște sau incorecte ce pot conduce la leziuni musculare.

Printre principalele cauze de accidente asociate riscurilor mai sus menționate, se regăsesc: folosirea uneltelor defectuase sau de calitate inferioară, utilizarea incorectă a unelei fără a ține cont de recomandările fabricantului, întreținerea aproape inexistentă a acestora, transportul și depozitarea incorectă, lipsa de formare și experiență în utilizarea uneltelor, nefolosirea echipamentelor de protecție individuală recomandate, etc.

Câteva recomandări generale pentru folosirea și manevrarea uneltelor manuale sunt:

- În general, se recomandă folosirea uneltelor cu 'marca CE', acestea fiind mai sigure.
- Folosirea uneltelor doar pentru ceea ce au fost fabricate, selecționând-o pe cea mai potrivită în funcție de lucrul ce se va realiza și de materialul manevrat.
- Când uneltele vor presupune forță, măsura mânerelor trebuie să permită apucarea de jur împrejurul mânerului astfel încât degetul indice și degetul mare să se suprapună.
- Dacă este vorba despre o unealtă de tăiat, verifică să aibă tăiș adecvat.
- Lucrează într-o poziție naturală, cu spațiu suficient pentru mișcare, de exemplu când se manevrează materiale de dimensiuni mari ce necesită un spațiu mai amplu pentru realizarea mișcărilor.
- Când se realizează operațiuni de precizie sau cu risc de tăiere, iluminatul locului de lucru trebuie să fie adecvat activității ce se va efectua pentru a nu se produce nici un accident.

- Uneltele nu se transportă pe umăr. Cea mai bună formă e prinderea mânerului în zona capătului uneltei, menținând brațul atârnat de-a lungul corpului.
- Folosiți ochelari de protecție pentru a evita dăunarea ochilor de către fragmente sau particule.
- Când activitatea v-o permite, folosiți mănuși, mai ales când unealta este tăioasă, sau când se lucrează cu mâinile umede deoarece aceasta poate aluneca.
- Dacă se lucrează cu piese de dimensiuni mari și grele care le pot cădea pe picioare, este recomandabil să se folosească încălțăminte de protecție. Dacă se lucrează pe o suprafață umedă, este mai eficientă folosirea bocancilor.
- Verificați ca mânerele să fie bine asamblate la capătul uneltei. Se recomandă controlul periodic al uneltelor, ca acestea să nu fie rupte, oxidate, observarea tăișului drept și dințat, să se mențină unse punctele de apucare-rotăție, verificarea mânerelor de a nu avea așchii, etc. Dacă sunt deficiente, se vor reviza sau înlocui.
- În zona de lucru, când nu se mai folosește unealta, trebuie depozitată într-un loc bine vizibil și cu părțile tăioase în jos.
- Panourile se așează deoarece facilitează depozitarea și localizarea uneltelor. Cele mai mici se pot păstra, curate și în ordine, în cutii, truse, dulapuri,... Nu se pot depozita în locuri de tranzit sau la locuri înalte de unde pot cădea.
- Când un muncitor nu este sigur de folosirea corectă a unei unelte, se recomandă să se informeze și să solicite instruire pentru a realiza lucrul de forma cea mai sigură evitând în așa fel posibilele accidente.

3.4. Folosirea utilajelor agricole

Activitățile agricole implică folosirea, în mod constant, a utilajelor: tractoare, drujbe, discuri, etc. Toate utilajele trebuie să aibă '**marca CE**' și să mențină dispozitivele și protecțiile de siguranță pentru a evita situațiile de risc.

Tipurile de **risc** cele mai des întâlnite când se folosește orice utilaj agricol sau zootehnic sunt:

- Prinderea (agățarea) de utilaje, axuri și punctele giratorii de rulare.

- Tăieri cu lame și muchii ascuțite ale foarfecului (furcilor, lamelor de la butoaie, bărilor și dinților de tăiere, etc.)
- Strivirea, îndeosebi în cazul manevrării de încărcături (cutii, baloturi, etc.) și cuplarea utilajelor la unitatea principală (în general la tractor).
- Proiecții de particule de lemn, iarbă, lăstari, pietricele, etc., strânse pe elementele giratorii care se învârt foarte rapid.
- Riscurile cauzate de energiile diverselor elemente ale utilajelor (hidraulică, aer comprimat, electricitate,...).

Pentru a evita acest tip de **riscuri**, se vor ține cont de următoarele aspecte:

Înainte de orice, este necesară îndeplinirea tuturor normelor de utilizare, manevrare și conservare a utilajului, specificate de fabricant. După aceea, se pot stabili procedee de lucru sigure care vor reduce riscul de accidente.

Trebuie să se cunoască toate punctele periculoase ale utilajelor și să nu se producă apropierea de acestea când utilajul este în stare de funcționare. Vârfurile exterioare, cu toate că nu pot exista fără protecție, pot produce agățări ale hainelor.

Se verifică toate punctele de îmbinare ale utilajului ce pot intra în contact cu orice parte a corpului muncitorului, inclusiv părul sau echipamentul de lucru să fie protejate pentru evitarea agățării acestora. Orice ax care se învâрте, chiar și lent, trebuie să fie considerat ca și punct de agățare și blocare.

În caz de intervenție asupra oricărui tip de utilaj (pentru curățenia, lubrificarea, încărcarea sau prinderea unei pâlnii) în special în operațiunile de desfundare, trebuie oprit sistemul de pornire, oprind motorul și așteptând ca toate elementele să fie complet oprite.

În orice caz, este necesară montarea dispozitivelor de siguranță, dacă au fost înlăturate pentru efectuarea unei reparații. La utilizarea unui utilaj trebuie verificat întotdeauna ca toate dispozitivele de protecție să fie active.

Diferite sisteme, alternative sau rotative, sunt folosite în utilajele agricole precum elemente de tăiere, de aceea este foarte important ca aceste zone să fie protejate împotriva unui posibil contact uman. Trebuie evitată apropierea la linia de acțiune a utilajului.

Există multe situații în care poate apărea riscul de agățare, de exemplu, la agățarea unui utilaj de un tractor, repararea unei piese situându-se dedesubtul acestuia fără a-l fi blocat înainte într-o poziție ridicată, ... Recunoașterea tuturor zonelor și situațiilor în care se poate produce o strivire și îndepărtându-se de zonele periculoase, sunt două precauții principale de care trebuie ținut cont.

În plus, este necesară asigurarea obiectelor pentru ca acestea să fie stabile când se lucrează sub ele sau când se stă în apropierea lor. Se necesită blocarea roților utilajului pentru a evita riscul ca aceasta să se miște.

Pentru a evita proiecții de particule (părți ale utilajului, pietre, etc.) spre muncitor, se recomandă menținerea utilajelor protejate corespunzător. Cunoșcând toate elementele posibile care pot desprinde obiecte dure exterioare sau piese rupte care provin de la propriul utilaj, ajută a ști cum, în ce direcție și la ce distanță pot fi aruncate obiectele și la menținerea unei distanțe de siguranță adecvată.

Ca normă generală, trebuie folosite echipamentele de protecție individuală corespunzătoare lucrului ce se realizează: mănuși, ochelari și încălțăminte de protecție, etc.

3.5. Motocultorul și motosapa

Când se realizează manevrări de întoarcere sau marșarier sau când axul rotativ se lovește de un element rezistent (rădăcini, pietre, etc.) se poate produce agățarea de vreo extremitate. Pentru a evita acest tip de agățare, motocultorul trebuie să aibă următoarele elemente și dispozitive:

- Protejarea, cu ajutorul unei carcase a utilajului, pentru a împiedica contactul.
- Un dispozitiv de debreiat automat ce desconectează cuplajul motorului când se folosește marșarierul.
- O pedală cu sistem de ambreaj separat care trebuie ținută apăsată și care când se liberează să oprească motocultorul sau să inverseze sensul mișcării. Această pedală trebuie să fie situată în volanul motocultorului.

În caz de blocare pe teren, desconectați cuplajul motorului (mecanismul mobil), opriți motorul și realizați operațiunile necesare pentru deblocarea motocultorului. După deblocare, se poate continua lucrul.

Deoarece muncitorul se află în apropierea sabelor rotative, există un risc ridicat de împrăștiere de pietre, rădăcini sau alte elemente în timpul realizării activităților. Pentru evitarea proiecțiilor de aceste elemente, utilajul trebuie să fie protejat cu o carcasă.

Când se realizează lucrul de întreținere, acesta trebuie să se realizeze întotdeauna la rece pentru evitarea arsurilor ce se pot produce în contact cu părțile fierbinți ale motocultorului.

Riscul de autostrivire se produce prin prinderea între volanul motocultorului și alt obstacol situat în spatele muncitorului (de exemplu crengi, trunchi de copaci) în momentul în care se produce marșarierul, de aceea se recomandă a nu curăța excesiv în apropierea trunchiurilor de copaci.

Motocultoarele se pot utiliza ca și elemente de tracțiune de remorci. În acest caz, trebuie să se țină cont că există un risc ridicat de răsturnare. Pentru a reduce acest risc, trebuie să se multiplice precauțiile când se circulă cu motocultorul în apropierea denivelărilor ce pot provoca răsturnarea utilajului, și să se așeze unele greutatea pentru a îmbunătăți stabilitatea motocultorului.

Ca normă generală, la terminarea lucrului se realizează o întreținere adecvată a utilajului și elementelor care se cuplează la acesta, precum și a tuturor elementelor de protecție. Această acțiune completează o instruirea specifică a muncitorului la utilizarea motocultorului, care include să se dispună de un manual de instrucțiuni și cunoașterea acestuia.

3.6. Drujba

Folosirea drujbei trebuie făcută exclusiv de către personal suficiente instruit.

Drujba se va reviza înainte de folosire, verificând nivelele și dispozitivele de siguranță. Realizarea unei întrețineri adecvate reduce considerabil riscul de accidente.

Când se umple depozitul trebuie să se evite scurgerile de combustibil și se va pune în funcțiune în locul în care s-a umplut depozitul. Nu se fumează în locul în care se umple depozitul nici când se va pune în funcțiune.

Deplasarea drujbei trebuie să se facă cu motorul oprit și pe spatele acesteia. La pornire, se așează lanțul asupra solului și se asigură că nu există persoane în jur. În folosirea sa pe pământ,

picioarele trebuie ținute separate și ferme, și se va folosi cu ambele mâini. Se recomandă folosirea mănușilor.

Pentru defrișarea cu drujba se necesită o instruire specializată.

3.7. Tractorul

Tractorul este utilajul agricol care este cel mai frecvent implicat în accidentele profesionale din acest sector.

În continuare se descriu riscurile mai relevante cu care se confruntă muncitorul la folosirea tractorului, precum și măsurile preventive de care trebuie să se țină cont pentru reducerea sau eliminarea accidentelor.

Răsturnarea este accidentul principal al tractoriștilor. Se poate întâmpla de două forme: **laterală** sau pe **spate**.

Pentru a evita răsturnarea laterală a tractorului, este de reținut:

- Folosiți o viteză corespunzătoare la condițiile de folosire a tractorului, pentru a putea controla vehiculul în orice situație care se ivește.
- Nu pierdeți controlul nici stabilitatea tractorului. Dacă nu se poate evita, se va reduce viteza.
- Conduceți încet pe terenuri alunecoase, pentru a evita ca tractorul să cadă într-un șanț.
- Conducerea remorcilor grele cu o viteză moderată și adaptată condițiilor ce se prezintă; o remorcă grea poate influența direcția tractorului, de exemplu, dacă se frânează brusc sau dacă apare un impuls excesiv la o coborâre.
- Înainte de luarea unei curbe, dați drumul la frână, pentru că așa se va reduce forța centrifugă ce afectează considerabil la stabilitatea tractorului și se îmbunătățește aderența roților pe teren.

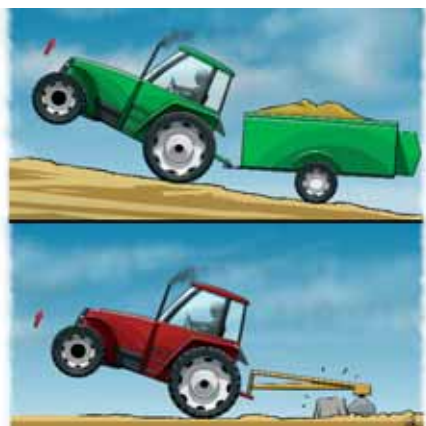

- Evitarea circulației pe terenuri foarte înclinate și într-o parte, deoarece denivelările terenului în partea joasă sau o ridicare în partea frontală, poate provoca instabilitate. De asemenea, este important ca utilajele ancorate la tractor să fie în partea superioară a înclinației.
- Pentru a coborî o coastă sau o pantă, trebuie folosită o viteză relativ mică înainte de a ajunge la înclinație. Nu încercați să reduceți viteza în timpul coborârii și folosiți frânele de la roți dacă viteza este puțin cam ridicată.
- Nu treceți prin apropierea zidurilor, margini de șanțuri sau alte denivelări ale căror margini se pot dărâma sub greutatea tractorului.
- Rezervarea unui spațiu amplu pentru manevre în apropierea zonelor denivelate, mai ales pe terenuri accidentate sau alunecoase.
- Când la tractor s-au ancorat utilaje în partea din față, mențineți încărcătura frontal cât mai jos posibil și manevrați ușor observând denivelările terenului.

Pentru a evita răsturnările posterioare ale tractoarelor este de reținut:

- Fixarea încărcăturii se face în punctele de prindere prevăzute de către fabricanți pentru aceasta.
- Ieșiți ușor. Nu folosiți o viteză foarte mică, deoarece în caz de rezistență puternică, motorul 'să nu se oprească'; accelerați imediat și cu moderație și fără 'loviri'.
- Urcarea unei coaste accentuate în marșarier.
- Îndepărtarea de șanțuri și denivelări, chiar dacă acestea pot părea inofensive din cauza lungimilor și profunzimilor mici.

Principalele accidente prin alunecare sau cădere se produce la urcarea sau coborârea din tractor, pe suprafețele alunecoase ale acestuia, pe scări sau platforme. Acest tip de accidente poate scăde considerabil, realizând o curățenie a scărilor și a încălțămintei utilizate, de câte ori este necesară, menținându-se fără noroi, pământ sau grăsime.

Este necesară, pentru a evita luxațiile și întorsăturile, coborârea corectă din tractor, fără a sări. În realitate, urcările și coborârile trebuie efectuate folosind întotdeauna 3 puncte de sprijin: cele două picioare și o mână, sau un picior și două mâini, realizându-le cu fața spre scaunul șoferului.

În nici un caz, nu se fac urcări sau coborâri de pe un tractor în mers, nici circulând urcat pe scări, etc.

Pentru a reduce riscul de împrăștiere de fragmente sau particule, se recomandă îndepărtarea uneltelor sau a oricărui obiect de părțile mobile ale tractorului, deoarece pot interveni desprinderi în orice direcție și cu o suficientă forță. Așadar, înainte de a da drumul oricărei conducte hidraulice sau sistemul injector de combustibil, se verifică ca circuitul să nu fie sub presiune.

Agățările pot fi produse la cuplajul cardonic, de axele de transmisie sau în timpul agățării remorcii. Atât cuplajul cardonic, cât și axele de transmisie trebuie să fie protejate; dacă acestea au fost scoase pentru efectuarea de reparații, trebui așezate la loc.

Înainte de a coborî din tractor, trebuie să se oprească motorul, să se scoată cheile din motor pentru a realiza blocajul cardonic. Când se produc agățări de utilaje sau remorci, trebuie să se asigure că nu este nimeni în spate, apropiând tractorul ușor la remorcă, punându-l în punctul mort, se coboară din tractor și se agață remorca.

Strivirile se previn verificând că nu sunt persoane în împrejurimi, înainte de pornirea tractorului, sau realizând ture de lucru ale șoferilor cu utilajul oprit.

Manevrarea tractorului insuficient protejat face ca muncitorii din sectorul agricol să fie supuși, ocazional, la nivele de zgomot ce pot provoca accidente de muncă, sau daune precum pierderea auzului, alterații ale

ritmului cardiac, efecte asupra tensiunii arteriale, reducerea randamentului sau anxietate. Pentru a evita aceasta, se recomandă folosirea de protectoare auditive.

Riscurile cauzate de vibrații sunt produse de propriile vibrații ale motorului și neregularitățile terenului, dar în multe cazuri acestea se produc prin lipsa amortizării scanului șoferului sau așezarea și prinderea incorectă a încărcăturilor transportate.

Folosirea scaunelor în perfecte condiții cu suport pentru brațe și spătar adecvate, ajută la reducerea consecințelor provocate de vibrații. Dacă este necesar, se poate ajusta scaunul pentru evitarea durerilor de spate și utilizarea fașei antivibratorice.

Expunerea la contaminății în timpul lucrului în câmp uscat și prăfuit, necesită utilizarea unei măști protectoare.

Pentru a evita inhalarea fumului de combustibil, niciodată nu se pornește motorul în interiorul unui loc închis și fără curenți de aer, deoarece scăpările de aer conțin oxizi de carbon, mortali pentru cei care îi respiră.

Alt risc semnificativ în manevrarea tractorului este pericolul de incendiu. Pentru a-l evita este necesară așezarea unui dispozitiv antiscânteie în țeava de eșapament, și dispunerea de suficiente elemente de extingere manuală.

Așadar, se sfătuiește ca la umplerea rezervorului cu combustibil, motorul și luminile să fie oprite, precum și evitarea căderii de picături din produsul inflamabil pe părțile fierbinți (motor, țeava de eșapament, etc.).

Ca principale norme de circulație a tractoarelor pe străzi și drumuri agricole, trebuie reținute următoarele:

- Circulația tractoarelor trebuie să țină cont de Codul Rutier.
- Ieșirea de pe drumurile particulare, de pe câmp, se va face cu grijă și cu o viteză adecvată.
- Înainte de frânare se recomandă reducerea vitezei.
- Frânarea prin lovirea succesivă asupra pedalelor conectate, pentru a evita blocarea tractorului.
- Curbele trebuie luate lent, reducând viteza înainte de a intra în ele.

3.8. Utilajele pentru pregătirea terenului

Toate persoanele ce manevrează tractorul agricol cu un utilaj cuplat, trebuie să cunoască perfect normele sale de funcționare, fără a încălca niciodată recomandările fabricantului asupra cerințelor de potență și capacitate de lucru a utilajului.

Ca și pentru orice altă mașină agricolă, șoferul trebuie să citească cu atenție manualul de instrucțiuni ale plugului înainte de a-l folosi. De asemenea, va trebui să se asigure că dimensiunile, greutatea, caracteristicile și potența utilajului sunt adecvate tractorului care servește ca element de tracțiune.

Trebuie să se țină cont de următoarele aspecte:

- Asigurați-vă că nu există nici o persoană în apropierea tractorului și utilajului ancorat când acestea se folosesc. Dacă se ivesc, trebuie să li se solicite îndepărtarea spre o zonă mai sigură.
- Întotdeauna când se oprește tractorul, în prealabil se va așeza utilajul pe pământ.
- Plugurile, utilajele care prin natura lor sunt instabile, se strâng cu cel puțin 2 suporturi laterale fixe și stabile, dacă este posibil metalice.

- Evitarea lucrului, pe cât este posibil, cu plugul suspendat. Când are loc repararea sau întreținerea imprevizibilă, realizați-o ținând cont de următorii pași: oprirea tractorului pe un teren drept; rutina de oprire, inclusiv punerea saboților cu dimensiunile adecvate la roți; reținerea mecanismului hidraulic în poziția maximă de ridicare; așezarea unui sistem de fixare sigur, consistent și bine fixat la sol.

- Pentru transportarea utilajelor, se va reduce, pe cât posibil, lățimea utilajului și se va semnaliza corespunzător extremitățile acestuia.
- În timpul lucrului, șoferul tractorului trebuie să țină cont, la scoaterea bruscă a plugului din teren, la dezechilibrul ce-l suferă atât tractorul cât și utilajul, ținând seama de înclinația laterală a tractorului și deplasarea laterală bruscă a utilajului.

3.9. Remorcile

Remorcile prezintă riscuri de lovire, prindere, alunecări și căderi, striviri și accidente de trafic.

Pentru a evita prinderile este importantă respectarea cu strictețe a procedurilor de prindere și desprindere, precum și evitarea supraîncărcării remorcii, distribuind încărcătura cât mai uniform posibil.

Când se prinde o remorcă la un tractor, se face întotdeauna la bară sau cârlig. Trebuie să se folosească lanțuri de protecție pentru ca, în caz de desprindere a cârligului, să nu se desprindă remorca. De asemenea, este importantă verificarea că este suficient spațiu pentru a lua curbe cu utilajele agățate sau remorcate. Sub nici o formă se poate mișca tractorul dacă este în punct mort.

Când este necesar accesul în interiorul remorcii pentru a efectua activitatea de încărcare, vehiculul trebuie să fie oprit și frânat.

Când se produce o întrerupere a lucrului și se duce la soluționarea unei avarii a remorcii, trebuie să se desconecteze transmisia culpajului, conducerea tractorului pe o zonă dreaptă și fără obstacole, frânând (folosind inclusiv frâna de mână), scoaterea cheilor din contact și așezarea saboților la roți.

Când se realizează lucrul de curățire, trebuie folosite ghetă de apă cu talpă antiderapantă, ochelari, mască și mănuși de protecție.

3.10. Lucrul cu insecticide

În agricultură, produsele chimice cele mai utilizate sunt insecticidele și îngrășămintele. Folosirea necorespunzătoare a acestor produse poate produce efecte grave, prin contaminarea alimentelor, a consumatorilor, mediului ambient și, în special, a persoanei ce le manipulează.

Efectele pe care insecticidele le pot avea asupra sănătății depind de gradul de toxicitate și concentrația reactivului, de amestecul cu alte insecticide, de timpul de ex-

punere a produsului și de factorii individuali la care este supus cel care le manipulează (vârstă, sex, greutate și sensibilitatea proprie fiecărei persoane).

Între principalele efecte se pot distinge: reacții alergice; arsuri și iritații ale pielii, ale aparatului respirator și digestiv; intoxicații severe provocate de o singură doză de produs, provocate de expuneri repetate și frecvente la aceste produse; efecte asupra reproducerii; deformări congenitale; cancer.

Eticheta produsului:

Este importantă citirea instrucțiunilor de pe eticheta produsului și respectarea lor. Nu se vor accepta niciodată produse ambalate deficient sau fără etichetă.

Produsele chimice dețin 2 tipuri de fraze informative: frazele R care indică riscurile produselor, și frazele S care oferă sfaturi de prudență la manevrarea substanțelor periculoase.

Transportul produselor:

Apucarea cutiilor și recipientelor se face sub formă sigură și stabilă pentru a evita căderile ce pot provoca scurgeri.

Nu deschideți recipientele înainte de momentul în care se va aplica produsul.

Depozitarea insecticidelor:

Insecticidele trebuie să fie depozitate întotdeauna în locuri protejate de ploaie și soare, îndepărtate de locuințe, închise cu cheia și o cartelă ce avizează asupra riscurilor produselor depozitate. Trebuie ținut cont că acestea trebuie să fie separate de alimente, nelăsate la îndemâna copiilor, animalelor domestice și persoanelor care nu cunosc manevrarea lor.

Se va ține cont de următoarele instrucțiuni:

- Păstrarea produselor în recipientele originale întotdeauna. Verificarea stadiului acestuia (inclusiv eticheta) pentru a evita scăpările sau scurgerile.

- Pe eticheta recipientelor trebuie să se specifice conținutul acestora.
- Niciodată nu se vor răsturna insecticidele în recipiente casnice (pentru evitarea confuziilor între produsele periculoase și alimente sau băuturi pentru persoane și animale).
- Depozitarea în locuri răcoroase și aerisite.
- Nu se așează recipientele unele peste altele, pentru a evita căderea lor și scurgerea produsului, și se verifică ca recipientul să fie bine închis.

Realizarea amestecului:

Amestecul insecticidelor se realizează în așa fel încât să se reducă sau elimine riscurile pentru sănătate. Acțiunile bazice de realizare sunt:

- Pregătirea diluațiilor urmând indicațiile fabricantului și nu se vor folosi niciodată produse fără etichetă. O concentrație mai mare nu înseamnă o eficiență mai ridicată, ci mai multe riscuri.
- Se vor respecta 'cuvânt cu cuvânt' instrucțiunile specificate în eticheta produsului.
- Înainte de a deschide produsul pentru prepararea amestecului și umplerea depozitelor, persoanele vor trebui să îmbrace echipamentul complet de protecție individuală.
- Realizarea amestecului în zonă aerisită și îndepărtată de curenții de apă.
- Nu se vor folosi niciodată mâinile pentru învârtirea amestecului, chiar dacă se folosesc mănuși.
- Instrumentele folosite: pâlnii, filtre, palete, etc. se folosesc numai pentru acest lucru.
- Calcularea volumului amestecului în funcție de suprafața tratată și de stadiul desfășurării culturilor, evitând să fie în plus.
- În cazul substanțelor solide solubile, acestea se vor dizolva într-o găleată înainte de a le pune în rezervorul pentru tratare și se vor pune câte una în cazul unui

amestec. Produsele lichide se pot vărsa direct în rezervorul de tratare când nivelul apei ajunge la jumătate din volumul necesar.

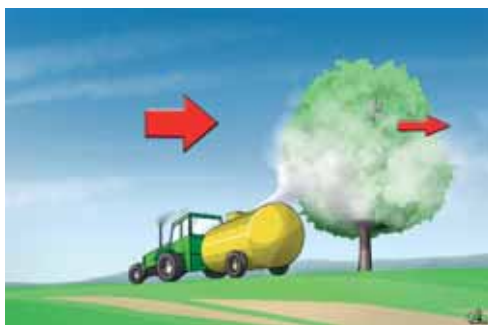
- Când s-a realizat amestecul, produsul se va utiliza cât mai repede posibil pentru a evita pierderea proprietăților sale.
- Nu spălați niciodată recipientii sau aparatele de pulverizare în fântâni, izvoare sau râuri.

Aplicarea și eliminarea insecticidelor:

Nimeni nu poate lucra în tratarea cu insecticide dacă nu dispune de instruirea necesară sau dacă nu are suficiente informații asupra acestui tip de activități (riscuri, procedee, echipamente de protecție individuală, situații de urgență,...)

De asemenea, se va ține cont de următoarele aspecte:

- Ustensilele, utilajele trebuie să fie curate și în stadiu perfect pentru folosirea lor. Dacă o supapă nu funcționează corect, nu suflați cu gura, folosiți un fir de metal sau un fir de cupru.
- Revizuiți periodic cauciucurile de distribuție și supapele de aplicare, și înlocuiți-le respectând perioadele de timp recomandate de către fabricant.
- Nu folosiți șervețele pentru a acoperi nasul sau gura, deoarece facilitează intrarea pe cale orală, prin contact bucal.
- Nu se fumează, nu se bea, nu se mănâncă în timpul pulverizării.
- Cu pulverizatorul manual, trebuie așezată o pânză impermeabilă între spate și depozitul de pulverizare.
- Verificarea ustensilelor de aplicație înainte de a începe folosirea acestora; verificarea funcționamentului, scurgerilor, etc.
- Pulverizarea se face cu spatele la vânt, cu o distanță suficientă pentru a evita contaminarea reciprocă.

La terminarea pulverizării va avea loc:

- Strângerea recipientelor utilizate și depozitarea în locuri adecvate și în nici un caz reutilizate pentru alte activități.
- Spălarea cu apă din abundență și săpun, schimbarea hainelor într-un loc amenajat pentru aceasta în centrul de lucru, niciodată în locuințe pentru a nu transmite riscul de contaminare la familia muncitorului.
- Spălarea hainelor și protecțiilor personale după fiecare utilizare.
- Păstrarea acestora într-un loc bine aerisit, departe de camere și restul de haine din casă.
- Evitarea contactului cu câmpurile recent tratate.

3.11. Echipamentul de protecție individuală la folosirea fitosanitarelor

Riscul insecticidelor provine din faptul că este vorba despre substanțe chimice care în timpul activității profesionale ale agricultorului pot pătrunde în organism prin diferite căi: epidermică (prin piele), respiratorie și orală.

Protejarea mâinilor se va face cu mănuși de cauciuc sau neopren cu **‘marca CE’**. Nu se consideră admisibilă folosirea mănușilor de lucru obișnuite, deoarece pot fi îmbibate cu grăsimi și uleiuri facilitând pătrunderea insecticidului până la piele. În momentul finalizării lucrului, se vor spăla cu detergent în interior și în exterior, și se vor lăsa la uscare întoarse pe dos și agățate de degete.

Echipamentul impermeabil trebuie să acopere tot corpul și ajustat prin mănuși și ghete. Se consideră foarte recomandabil folosirea lui pentru orice tratament cu insecticide și obligatoriu în tratamentele serelor cu măsurile complementare corespunzătoare. Halatul de muncă poate fi folosit ca înlocuitor, doar când acesta este din bumbac gros, larg pentru a-l putea pune peste hainele normale de lucru, aflându-se în stadiu bun de conservare, omologat cu **‘marca CE’** pentru expuneri periculoase și spălat după fiecare utilizare.

În tratamentul cu pulverizante în zone înalte și culturi înalte, trebuie să se poarte șapcă, pălărie, etc. Însă, în aplicațiile dintr-un tractor bine presurizat nu se consideră necesară folosirea de haine speciale.

Se recomandă ca ghetetele impermeabile să fie cât mai înalte posibil.

Pentru protecția ochilor, se utilizează un protector facial, tip mască, care acoperă toată fața. În caz de tratamente gazoase, cu prafuri, masca trebuie să fie închisă. În cazul operațiunilor de încărcare și descărcare, diluări și tratamente în locuri înalte, trebuie folosiți ochelari de protecție.

Pentru a evita inhalațiile, masca trebuie să acopere complet gura și nasul. Folosirea ei este foarte recomandată pentru orice tratament cu insecticide și obligatorie în cazul tratamentelor cu prafuri și tratamente de orice tip în locuri și suprefețe mărginite. Filtrele măștii trebuie să conțină 'marca CE', îndeplinind normele EN și alegerea acestora se va face în funcție de produsul care se va folosi.

Masca poate fi înlocuită cu o cârpă sau șervețel, doar când se îndeplinesc următoarele condiții: pulverizarea să se efectueze în spații deschise, să nu se trateze de produse toxice sau foarte toxice, șervețelul trebuie curățat cu grijă și înlocuit după fiecare utilizare.

3.12. Riscurile biologice

În lucrările zootenice este obișnuită manevrarea excrementelor și ureei, ce reprezintă un loc optim pentru purici, muște domestice și alți potențiali transmitători de boli. De aceea, în muncile ce necesită manipularea lor, este necesară creșterea măsurilor de prevenire, evitând mâncarea, băutul sau fumatul; utilizând echipamentul de protecție individual (ghete de apă, mănuși, halat și șapcă) și, în caz de rănire, se spală cu apă și săpun și trebuie văzută de medic cât mai repede posibil.

Manipularea și eliminarea materialelor contaminante și dăunătoare, implică riscuri în momentul folosirii îngrășamintelor, apelor reziduale, rezidurilor și deșeurilor organice. Fără o igienă personală și condiții ambientale corespunzătoare, aceste riscuri pot crește considerabil, de aceea este necesar să:

- Informați-vă de situarea chiuvetelor și a trusei din centrul de lucru.
- Nu lăsați să treacă mult timp între curățirile animalelor, grajdurilor sau cotețelor, deoarece astfel se reduc mirosurile și vor exista mai puține insecte și paraziți, obținând o îmbunătățire sanitară a exploatației.
- Vaccinarea contra tetanosului, în caz că ați suferit o rănire.

În muncile agricole precum însămânțatul, îngrășământul, recoltarea sau controlul de plăgi, agricultorul intră sau poate intra în contact direct cu posibile materiale ce pot provoca riscuri biologice. Pentru a le preveni, se pot adopta următoarele măsuri preventive:

- În lucrările de îngrășământ al pământului, este necesară, în primul rând, citirea cu atenție a indicațiilor facilitate de către fabricant asupra folosirii, depozitării și manipulării îngrășământului. De asemenea, în timpul manipulării îngrășământului, se folosesc ghete și mănuși de cauciuc, precum și haine care nu lasă descoperite părți ale corpului.
- În lucrările de irigare a pământului, trebuie evitată, pe cât posibil, utilizarea apelor reziduale. În caz de irigare prin stropire cu ape de origine reziduală, muncitorul nu poate sta în acea zonă, pe cât posibil, până când nu a finalizat irigarea, sau folosirea măștilor pentru a evita infecțiile pe cale respiratorie.

3.13 Manipularea manuală a încărcăturilor și posturile forțate

Printre operațiile cele mai frecvente în muncile agricole și zootehnice, în ciuda creșterii mecanizației, sunt ridicările și transportarea încărcăturilor, mai mult sau mai puțin grele, în posturi forțate. De exemplu, muncile de descărcare, depozitare a produselor ambalate, mulsul animalelor, golirea navelor de găini, tunsul oilor, culesul viei, etc.

Aceasta, poate provoca, în multe ocazii, dureri ale coloanei vertebrale, mai ales, în zona lombară, dând naștere durerilor de spate, înțepături, hernii de disc.

Pentru a le preveni, sunt necesare următoarele recomandări pentru a manevra încărcăturile:

- Întotdeauna, pe cât este posibil, pentru transportarea încărcăturilor utilizați mediile mecanice disponibile în centrul de lucru, ca de exemplu cărucioarele sau platformele de ridicare.
- Gândiți-vă unde va fi lăsată încărcătura și asigurați-vă că nu sunt obstacole în zona de trecere.
- Verificați încărcătura înainte de manipularea ei pentru a determina greutatea și forma, sau dacă există dificultăți de prindere, pentru a adopta măsurile corespunzătoare.
- Apropiați încărcătura în așa fel încât centrul de greutate a acesteia să fie cât mai apropiat de centrul de greutate a corpului. Astfel se va obține o poziție de echilibru adecvată.
- Picioarele trebuie să fie ușor depărtate și unul în fața celuilalt.
- Prinde-ți puternic încărcătura folosind toată mâna nu doar vârfurile degetelor.
- Mențineți brațele lipite de corp pentru ca acestea să suporte greutatea, rinichii rămânând în interiorul corpului și capul ușor aplecat. Adoptând această poziție, presiunea exercitată asupra coloanei

vertebrale se împarte pe toată suprafața discurilor vertebrale și intervertebrale, reducând astfel posibilitatea leziunilor.

- Pentru ridicarea încărcăturii folosiți picioarele: flexionați-le, și, în această poziție, fără a ajunge la o așezare, luați-vă avânt cu mușchii picioarelor și ridicați încărcătura.
- Evitați răsucirea corpului cu încărcătura în brațe. Pentru răsucire folosiți picioarele și, dând pași mici, întoarce-ți corpul spre locul de depozitare a încărcăturii.
- Dacă ridicarea se realizează de la nivelul solului spre o înălțime superioară umerilor, sprijiniți încărcătura la jumătatea drumului pentru a o putea apuca mai bine.

În general, este de preferat manevrarea încărcăturilor apropiate de corp, la înălțimea coatelor, astfel se reduce tensiunea în zona lombară.

3.14. Riscurilor provocate de căldură sau frig

Ținând cont că, cea mai mare parte a activităților profesionale care se realizează în sectorul agrozootehnic se desfășoară în aer liber sau în locuri ce nu pot sta închise, în continuare se enumeră principalele riscuri derivate din condițiile climatice:

Riscuri derivate de la căldură:

- **Insolația:** se produce la expunerea prelungită a corpului la soare. Provoacă înroșirea pielii și durere de cap.
- **Deshidratarea:** este pierderea excesivă de apă, care poate fi provocată de o situație de multă căldură. Simptomele, pe lângă uscarea mucoaselor care provoacă setea, pot fi stările de vomă, lipsa de forță sau diminuarea randamentului, oboseala mentală și fizică.
- **Șocul caloric:** se produce la schimbarea bruscă a temperaturii pe care corpul nu este capabil de a o asimila. Poate provoca febră ridicată, apariția senzației de sete intensă, dureri de cap, confuzie și dificultate la respirare.

- **Epuizarea:** este o senzație de pierdere generală a forței provocată de căldură. Este un risc mai puțin grav decât cele anterioare. Pielea devine palidă, transpirație abundentă, durere de cap, oboseală, somnolență și confuzie.

De aceea, în timpul căldurii intense, trebuie să se mențină hidratarea corpului cu multe lichide. Se mai recomandă următoarele precauții:

- Completarea hidratării cu lichide fără alcool, cu complex de săruri și zahăruri necesare organismului. Pentru aceasta, se recomandă băuturile izotonice.
- Când se muncește în interiorul spațiilor închise, se menține o ventilație adecvată ce permite aerisirea și prospețimea ambiantului.
- Hainele adecvate temperaturii trebuie să protejeze corpul de expunerea excesivă la razele soarelui și să permită o transpirație corectă a pielii.
- În situații de expunere prelungită și intensă la soare, dermatologii recomandă cremele protectoare cu factor protector ridicat.
- Capul este o parte a corpului foarte vulnerabilă, de aceea trebuie protejat de radiațiile directe ale soarelui. Pălăriile sau șepcile cu o aerisire adecvată dau un rezultat bun.
- Protejarea ochilor cu ochelari de protecție solară furnizați de către persoane specializate în oftalmologie.
- Organizarea muncii trebuie să permită realizarea activităților în prezența intemperiilor sau care solicită un efort mai ridicat, în orele cu intensitate solară scăzută.

Riscuri derivate de la frig:

În activitatea agrozootehnică, în timpul iernii, este frecventă expunerea, pe timp îndelungat, la temperaturi scăzute, provocând degerături ușoare cu simptome precum: înroșirea pielii, furnicături,... De aceea, este nevoie de menținerea temperaturii corporale evitând pierderea de căldură care poate provoca răceli și infecții ale gâtului, probleme reumatice sau circulatorii.

Pentru evitarea acestora se recomandă:

- Menținerea căldurii corporale interne prin utilizarea de băuturi calde fără alcool.
- Purtarea, întotdeauna, a hainelor groase necesare combaterii frigului, vântului și umezelii, dar care să permită transpirația și dispariția căldurii generate de muncă, și care să permită muncitorului să lucreze mai comod. Se protejează, în mod special, părțile sensibile ale corpului: ochi, mâini și picioare.
- Evitarea, pe cât posibil, a lucrurilor ce implică o activitate fizică scăzută.
- Limitarea timpului de expunere, măbind frecvența și durata pauzelor.
- Realizarea rotației posturilor de lucru și activităților.

3.15. Culesul viei și tăierea buștenilor

Activitățile viței de vie prezintă diverse riscuri profesionale precum:

Supraeforturi și leziuni musculare

care se produc în timpul așezării aracilor pentru vie, ce se efectuează, de obicei, de formă manuală sau foarte puțin mecanizată și, ocazional, suporturile având o greutate considerabilă. De asemenea, se poate produce la recoltare, la încărcarea și descărcarea coșurilor. De aceea este necesară folosirea unui număr suficient de persoane, evitând încărcături excesive și realizând pauze periodice.

De asemenea, tăierea viței de vie cu unelte manuale clasice sau cu foarfeci pneumatice sau mecanice, provoacă leziuni musculare grave datorită mișcărilor repetate și supraeforturilor.

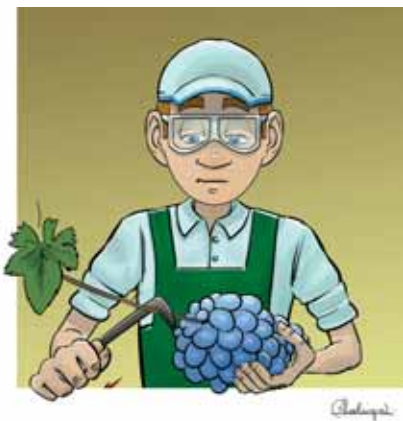
Când se realizează tăierea electrică sau pneumatică, mânușile trebuie să aibă degete metalice, sau un sistem de protecție echivalent pentru a evita posibilele tăieri sau amputări ale degetelor.

Deplasarea în tractor sau remorcă poate fi foarte periculoasă datorită terenurilor denivelate, urcușurilor, etc. Se pot produce accidente prin răsturnare, lovituri, accelerare sau frânare bruscă.

Alunecările și căderile sunt foarte frecvente în cazul încărcării și descărcării coșurilor. Principalele măsuri ce pot duce la bun sfârșit munca sunt încărcările și descărcările coșurilor într-o formă comodă și sigură, folosind scări cu trepte și bări laterale de metal, iar dotarea remorcilor folosite pentru culesul viei să fie comodă și suficientă.

Pentru a evita tăierile cu cuțitele și foarfecele în timpul recoltării, ciorchinele se apucă de la bază în timpul tăierii și niciodată de la coadă.

Apropierea feței și ochilor de buștean poate provoca înțepături cu sârmele, de aceea se recomandă folosirea ochelarilor pentru protejarea ochilor. Se recomandă utilizarea încălțămintei și mănușilor adecvate când se produce tăierea sau culesul viei.

Prin răni, tăieri, etc., în contact cu materiale sau substanțe contaminate se pot provoca îmbolnăviri. De aceea, rana produsă în timpul lucrului se va curăța cu apă din abundență și săpun pentru corecta vindecare a acesteia.

Înțepăturile de albine și viespi pot fi grave, mai ales pentru persoanele sensibile sau alergice la venenul acestor insecte. Se recomandă evitarea hainelor de culori deschise și existența unei truse sanitare cu elementele necesare pentru realizarea vindecării.

3.16. Mutarea animalelor fără pericol

Lucrul cu animalele domestice (oi, capre, găini, iepuri, etc.) sau nu (șobolani, insecte, etc.), implică riscuri pentru care este necesară cunoașterea și învățarea de a le evita, atât în transmiterea anumitor boli (sifilis,

reumatism, febră tifoidă, trichinoză, bruceloză, rabie...) precum și în lo-viri cauzate în manevrarea zilnică a animalelor.

Bolile transmise de animale omului se numesc zoonoze. Transmiterea lor se poate produce prin:

- Consumarea de ali-mente, precum lapte și derivații săi, sau carne provenită din animale infectate.
- Contact direct cu anima-lele, cu excrementele acestora, etc., ce provo-acă boli profesionale.
- Inhalarea sau contactul cu ciuperci sau bacterii ce se găsesc în furaje, fân, excremente, etc., ce pot da reacții alergice de tip respiratoriu sau dermic.

Pentru a evita sau reduce posibilitățile de producere de îmbolnăviri, este foarte importantă luarea de măsuri de igienă severă, îndeplinind strict calendarul de tratamente antiparazitare cât și campania de vacu-nare iar când se aduc noi animale, trebuie să se dețină buletin sanitar și să se respecte protocoalele stabilite de autoritățile competente.

Dacă se observă răni superficiale, este suficientă curățirea cu apă și săpun. Dar în cazul în care apar inflamații și puroi în piele trebuie înș-tiintat imediat medicul.

La manipularea cadavrelor de animale, se utilizează întotdeauna echi-pamente de protecție cu mască inclusă.

În lucrul cu animalele sunt obișnuite împingerile la perete, călcările, lovi-turile cu fruntea și coarnele, etc. Pentru evitarea acestora, se recomandă:

- Identificarea animalelor agresive pentru luarea de precauții.

- Manevrarea cu prudență a animalelor al căror comportament este imprevizibil.
- Apropierea de acestea se va face în diagonală și din față, fără a le insufla teamă sau neîncredere.
- Când se manevrează animalele în grup, poziția laterală e întotdeauna cea mai sigură.
- Golirea coșurilor înainte de realizarea lucrului; dacă nu este posibil, se va evita întotdeauna trecerea printre animale și pereți.
- În operațiunile delicate, apucarea animalului nu se face de unul singur.
- Luați toate precauțiile necesare în operațiunile de încărcare și descărcare a camioanelor. La condusul animalelor trebuie purtată încălțăminte rezistentă și a merge în urma lor.
- Utilizarea mănușilor și hainelor de protecție pentru evitarea dermatozei.

Pe lângă contactul direct cu animalele, se ține cont și de pericolele specifice ale instalațiilor (grajduri, hale, etc.) și locurile în care se depozitează hrana acestora.

ANEXUL I: Actuare în caz de urgență

Dacă există o urgență reală, trebuie să se țină cont de următoarele norme bazice de comportament:

- Păstrarea calmului și acționarea cu rapiditate, dar fără a fugi.
- Comunicați responsabilului zonei, sau centralei de comunicații, orice situație de urgență care se poate produce în centrul de lucru și pe care a-ți observat-o direct.
- În caz de necesitate, anunța-ți centrala de comunicații să solicite atenție medicală, sau dacă un este posibil, suna-ți imediat la urgență.
- În toate cazurile de incendiu, dacă nu se poate garanta controlul lor cu echipamentele de stingere ale centrului de lucru, și/sau nu se poate lua legătura cu persoana responsabilă de realizarea avizelor, suna-ți la numărul de urgență: 112.
- Dacă nu întrerupe evacuarea, anunțați situațiile de pericol tuturor persoanelor care se pot afla în zone izolate.
- Ajutați și fiți solidar cu toate acele persoane care pot avea facultățile fizice reduse.
- Evitați curiozitatea și, dacă prezența dumneavoastră nu este necesară, părăsiți zona de evacuare.
- Când părăsiți zona afectată, nu vă opriți până nu ajungeți la zona de reunire.

Manevrarea bazică a extingtorului

- Localizați un extingtor și verificați să fie adecvat tipului de foc. Nu se poate folosi apa la focurile provocate de instalații sau elemente prin care circulă curent electric.
- Fără să îl deschideți, îndreptați-vă spre foc.
- Dacă extingtorul este de pulbere, se va mișca de sus în jos pentru a evita depunerea agentului de stingere și facilitarea ieșirii acestuia.
- Lăsând extingtorul pe sol, prinde-ți cu mâna stângă mânerul inclinandu-l puțin în față.

- Cu mâna dreaptă scoate-ți piedica de siguranță trăgând spre exterior.
- Apăsați pedala supapei de descărcare verificând că extingtorul funcționează.
- Luați extingtorul cu o mână și cu cealaltă capătul furtunului. Dacă extingtorul este de CO₂, luați furtunul de descărcare de la bază pentru a evita arsurile prin contact cu acesta, deoarece gazul iese la o temperatură foarte scăzută.
- Apropiați-vă de foc și îndreptați agentul de stingere spre obiectul care arde, utilizând o mișcare tip evantai ('zig-zag') a furtunului.
- Stingeți focul de la baza flăcărilor de la o depărtare de 3 metri și avansați spre el în timpul stingerii.
- Dacă este posibil, trebuie să încercați să stingeți focul, cu spatele spre vânt, astfel încât căldura afectează mai puțin, iar flăcările nu vor aprinde din nou zonele deja stinse.

Nu uitați că extingtorul este un recipient cu presiune, de aceea nu se va îndrepta spre față.

Extingtorul mobil, precum cei care se văd de obicei agățați pe pereți, are un timp de descărcare continuă a agentului de stingere de între 8 și 20 de secunde. Utilizați corect agentul de stingere, controlați-l și, dacă este posibil, cereți unui coleg să aducă mai multe extingtoare.

În cazul obiectelor solide sau rezidurilor, precum lemnul, extingtorul poate stinge focul, dar este mai eficientă folosirea apei din abundență. După stingerea acestui tip de foc cu extingtoare, scoate-ți obiectul la loc sigur și răciți-l cu apă din abundență.

În multe focuri extinse, au apărut, pe lângă focul principal, multe extingtoare cu siguranța intactă și nefolosite, cu toate că funcționau corect. De ce? Răspunsul este că dacă se ține extingtorul de mâner și de pedala de acționare, nu se poate scoate furtunul și cu cât se trage mai mult cu atât este mai dificilă ruperea siguranței. Pentru a evita acest lucru, așezați extingtorul pe sol, trageți de cârlig și acesta va ieși cu ușurință.

ANEXUL II: Primul-ajutor

1. Păstrați calmul și acționați rapid: fără a lua în seamă opiniile curioșilor. Pentru a putea acționa corect, evitând greșeli iremediabile, este necesar să nu vă pierdeți cumpătul.
2. Evitați aglomerațiile: nu permiteți ca accidentul să se transforme într-un spectacol. Evitând 'isteria' colectivă se facilitează lucrul salvatorului.
3. Faceți-vă ascultat: este necesar să stăpâniți situația și coordonarea organizării resurselor și evacuarea ulterioară a rănitului.
4. Nu mișcați rănitul: precum regulă bazică, nu se poate mișca persoanele care au suferit un accident până când nu sunteți siguri că se pot realiza mișcări fără a agrava leziunile deja existente. Însă, există situații în care mobilizarea trebuie să fie imediată: când condițiile ambientale sunt adverse sau când trebuie efectuată tehnica de resuscitare cardio-pulmonară.
5. Examinați rănitul: trebuie efectuată o evaluare inițială, determinando acele situații în care există posibilitatea de pierdere iminentă a vieții. Ulterior se va efectua o a doua evaluare, adică, se vor verifica leziunile care pot aștepta sosirea serviciilor medicale profesionale. Ceea ce se va trata, în primul rând, este respirația și eventualele hemoragii.
6. Se liniștește rănitul: încurajându-l, micșorându-i îngrijorarea.
7. Rănitul se va menține cald: acoperindu-l cu păături și menținându-l la o temperatură agreabilă. Se vor desface toate hainele care îl pot deranja.
8. Se anunță personalul sanitar: se cere ajutor cu rapiditate, pentru a stabili un tratament medical cât mai curând posibil. Facilitarea tuturor informațiilor cunoscute despre starea rănitului, personalului sanitar, pentru a primi instrucțiunile care se vor respecta până la sosirea acestuia.
9. Transportarea adecvată: în funcție de leziunile accidentatului, poziția de repaus și transportare este diferită. Este important să se elimine obiceiul de a transporta accidentatul în mașina proprie,

deoarece dacă leziunea este vitală, acesta nu se poate mișca și intervenția se va efectua 'in situ'; dacă leziunea nu este vitală, aceasta înseamnă că poate aștepta sosirea unui vehicol (ambulanță) cu un echipament de salvare corespunzător.

10. Nu se administrează medicamente: aceasta este responsabilitate exclusivă a medicului.

În caz de mușcătură

În caz de mușcături de animale, rana trebuie curățată bine și, dacă se consideră oportună, aplicarea vaccinului anti-tetanos. Dacă mușcătura este de câine trebuie localizat proprietarul, verificarea vaccinului din ultimul an și punerea câinelui în carantină și sub observație.

Dacă este o mușcătură de șobolan sau animal sălbatic, se va încerca omorârea animalului, punerea într-o pungă de plastic și introducerea acestuia într-un congelador pentru studiu ulterior.

Cum se procedează în cazul unei înțepături de insectă?

În momentul în care se simte înțepătura unei insecte, se recomandă următoarele:

- În primul rând se va încerca identificarea insectei care a cauzat înțepătura. Dacă nu se identifică sigur și efectele sunt grave, se recomandă sprijinul medicului pentru realizarea testelor necesare.
- Scoaterea inelelor, lănticurilor, brățărilor, etc. din zona afectată în caz de producere a unei inflamații.
- În caz de înțepătură de viespe sau albină, putem încerca scoaterea acului, dacă este posibil. Este probabilă producerea unei re-

acții alergice la venin, deoarece înțepăturile de albine și viespi sunt cele mai periculoase din acest punct de vedere. Dacă prezintă simptome de alergie, se va merge la centrul medical cel mai apropiat.

- Se va evita ca muncitorul să atingă sau scarpine zona afectată de înțepătură și se spală cu apă și săpun.
- Dacă se produce o reacție locală importantă, se aplică o compresă rece pentru a încerca reducerea inflamației și absorbția veninului. În schimb, dacă durerea este mare, poate ajuta aplicarea unei comprese calde.
- Nu se aplică bandaje, nici nu se administrează medicamente fără supravegherea medicului.

Cum se procedează în caz de contaminare accidentală cu insecticid?

În caz de contaminare accidentală, în primul rând, se va înceta aplicarea produsului dacă persoana se simte rău și se va încerca obținerea ajutorului medical. De asemenea, se vor înlătura hainele contaminate și se va curăța cu apă și săpun hainele de protecție. Spălarea zonei afectate cu apă din abundență și săpun și se vor utiliza haine curate.

Dacă se contaminează interiorul mănușilor și/sau ghetelor, se vor arunca și nu se vor mai folosi niciodată.

Nu este recomandabil a se bea lapte, alcool, nici fumatul după o contaminare accidentală, nici în timpul tratamentului sau aplicării. Dacă contaminarea este în zona ochilor, se spală cu apă curată din abundență cel puțin 10 minute și se solicită ajutor medical.

Dacă, după contactul cu insecticidele se simte o stare de disconfort, trebuie să se meargă la medic, deoarece simptomele unei intoxicații pot apărea după destul timp de la expunere.

**Serviciu de Informare Toxicologică.
Telefon 91 562 04 20**

ANEXUL III: Pagini web recomandate

În Internet putem găsi multă informație tehnică despre prevenirea riscurilor profesionale. Vă prezentăm câteva pagini interesante.

В Интернет можем да намерим много информация относно превенцията на професионалните рискове. Представяме ви някои интересни страници.

www.prevencioncastillayleon.com

www.ugt.es/publicaciones/prlindice.html

www.insht.es

www.osha.europa.eu

www.funprl.es

www.prevention-world.com

www.istas.net

www.riesgolaboral.net

This image shows a single page of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, leaving small margins at the top and bottom. There are no vertical margin lines, and the page is completely blank except for the lines themselves.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

ASAJA Castilla y León
Calle Hípica, 1
47007 Valladolid
Teléfono: 983 472 350
Fax: 983 476 629

Depósito Legal:

© Centro de Investigación y Formación de Empresas S.A.L.

